

a kódex képeinek szépsége

mulattat

de áprilisban

az én honomban

kódexes a realitás

a közhelyek

sorra kivirulnak

mintha ideje volna

minden paradoxnak

pedig bután közönséges

mind

megannyi következmény

a piros és a kék magaslati szintjén

hova a mély tüskéi éppen fölérnek

a kiépített síneken megérkeznek

betolják jobbról és balról őket

de az árok átléphetetlen

a vesztes és a győztes parolája

láttán a

ver

sír

ás

igék is kínban tapadnak össze

kétkedve főnevesülnek

a jelenetek

eltömegesednek

nincs kijárat

kibúvó

úgy látszik

nincs másik

mióta bejártott a sablon

tart a gyártás

valódi a látszat

tudd tudom

itt aki nem az is választ